

नारायणीयम्

1 - प्रथम दशकम्

भगवतः स्वरूपं तथा माहात्म्यम् e

सान्द्रा नन्दाव बोधात्मकम् अनुपमितं कालदेशा वधिभ्यां
निर्मुक्तं नित्य मुक्तं निगम शत सहस्रेण निर्भास्य मानम् ।
अस्पष्टं दृष्ट मात्रे पुनरुरु पुरुषार्थात्मकं ब्रह्म तत्त्वं
तत्तावद् भाति साक्षाद् गुरु पवनपुरे हन्त भाग्यं जनानाम् ॥ ॥1-1॥

एवं दुर्लभ्य वस्तुन्यपि सुलभ तथा हस्त लब्धे यदन्यत्
तन्वा वाचा धिया वा भजति बत जनः क्षुद्रतैव स्फुटेयम् ।
एते तावद्वयं तु स्थिरतर मनसा विश्व पीडापहत्यै
निश्शेषात्मान मेनं गुरुपवन पुराधीश मेवाश्रयामः ॥ ॥1-2॥

सत्त्वं यत्तत् पराभ्याम परिकलनतः निर्मलं तेन तावत्
भूतैर् भूतेन्द्रियैस्ते वपुरिति बहुशः श्रूयते व्यास वाक्यम्।
तत् स्वच्छत्वात् यदाच्छादित परसुखचित् गर्भ निर्भास रूपं
तस्मिन् धन्या रमन्ते श्रुतिमति मधुरे सुग्रहे विग्रहे ते ॥ ॥1-3॥

निष्कम्पे नित्य पूर्णे निरवधि परमानन्द पीयूष रूपे
निर्लीनानेक मुक्तावलि सुभगतमे निर्मल ब्रह्म सिन्धौ ।
कल्लो लोल्लास तुल्यं खलु विमलतरं सत्त्वमाहु स्तदात्मा
कस्मान्नो निष्कलस् त्वं सकल इति वचस् त्वत् कलास्वेव भूमन् ॥ ॥1-4॥

निर्व्यापारोऽपि निष्कारण मजः भजसे यत् क्रिया मीक्षणाख्यां
तेनैवोदेति लीना प्रकृति रसति कल्पाऽपि कल्पादि काले।

तस्याः संशुद्धं मंशं कमपि तमतिरो धायकं सत्त्वं रूपं
स त्वं धृत्वा दधासि स्वमहिमं विभवा कुण्ठं वैकुण्ठं रूपं॥ ॥1-5॥

तत्ते प्रत्यग्र धाराधरं ललितं कलायावली केलिकारं
लावण्यस्यैकं सारं सुकृतिं जनदृशां पूर्णं पुण्यावतारम्।
लक्ष्मीं निश्शङ्कं लीलां निलयनम् अमृतं स्यन्दं सन्दोहं मन्तः
सिञ्चत् सञ्चिन्तकानां वपुः रनुकलये मारुतागारं नाथ ॥ ॥1-6॥

कष्टा ते सृष्टिं चेष्टां बहुतरं भवखेदावहा जीवभाजां
इत्येवं पूर्वं मालोचितं मजितं मया नैव मद्याभिजाने।
नोचेज्जीवाः कथं वा मधुरतरं मिदं त्वद्वपुश्चिद्रं सार्द्रं
नेत्रैः श्रोत्रैश्च पीत्वा परमं रसं सुधाम् अंभोधिं पूरे रमेरन्॥ ॥1-7॥

नम्राणां सन्निधत्ते सततमपि पुरस्तैरनभ्यर्थिता नपि
अप्यर्थान् कामानजस्रं वितरति परमानन्दसान्द्रां गतिं च।
इत्थं निश्शेषं लभ्यो निरवधिकं फलः पारिजातो हरे त्वं
क्षुद्रं तं शक्रवाटी द्रुममभिलषति व्यर्थमर्थिं ब्रजोऽयम्॥ ॥1-8॥

कारुण्यात् काममन्यं ददति खलु परे स्वात्मदस् त्वं विशेषात्
ऐश्वर्यात् ईशतेऽन्ये जगति परजने स्वात्मनोऽपीश्वरस् त्वं ।
त्वय्युच्चैरारमन्ति प्रतिपदमधुरे चेतनास् स्फीतभाग्याः
त्वं चात्मा राम एवेत्यतुल्यगुणगणाधारशौरे नमस्ते॥ ॥1-9॥

ऐश्वर्यं शङ्करादीश्वरविनियमनं विश्वतेजोहराणां
तेजस्संहारिवीर्यं विमलमपि यशो निस्पृहैश्चोपगीतम्।
अङ्गासङ्गासदाश्रीरखिलविदसि न क्वापि ते सङ्गवार्ता
तद्वातागारवासिन् मुरहरं भगवच्छब्दमुख्याश्रयोऽसि॥ ॥1-10॥

॥ सदा सर्वत्र गोविन्दं नाम संकीर्तनम् गोविन्दा....गोविन्दा ॥

॥ श्री गुरुवायूरप्पा शरणम् श्री हरये नमः॥